

sine finanspolitiske Grundsætninger fra dette Tings Side.

Et Spørgsmaal, der har spillet en stor Rolle under denne Finanslovdebat, er Spørgsmaalet: Kontorchef Hald. Den højtærede Finansminister gav en Fremstilling af Forholdet og opfordrede mig til at bekræfte den. Jeg svarede med en kort Indskudsbemærkning og skal nu gøre det her med et Par Ord uden ellers at komme dybere ind paa denne Affære, der allerede har optaget for lang Tid af vore Forhandlinger. Jeg kan ikke se, at den højtærede Finansminister har sat sig i nogen som helst Positur i denne Sag. Jeg synes, han har taget det overmaade jævnt og naturligt. Han har sagt: jeg har ikke foretaget nogen særlig Udrensning, jeg vil ikke have Ord for at have udført nogen Bedrift i denne Sag, jeg har ganske simpelt udført en Beslutning, som er tagen af en tidligere Finansminister. Den højtærede Finansminister udtalte endvidere, at han havde opfattet Sagen saaledes, at jeg mente det godt gjort, at Kontorchef Hald paa den Tid, han blev genindsat, den første September, havde foretaget de Skridt, som det overhovedet var ham muligt at foretage for at opfylde de Betingelser, som den forhenværende Finansminister Brun havde stillet for hans Genindsættelse. Kontorchef Hald godtgjorde for mig, at han var udløst af Kompagniskabet med Carvil og Kiær, og endvidere udtalte han baade for Departementschefen og mig, — og der foreligger intet, som kan afkræfte Rigtigheden af hans Anbringende her — at han havde andraget om Fritagelse for sin Stilling som Bestyrelsesmedlem af Bona, og at han, indtil Forholdet blev afviklet, vilde afholde sig fra enhver Virksomhed ved dette Selskab. Han havde endvidere andraget om at faa Forholdet til Bona afviklet saa hurtigt som muligt. Naar Finansminister Brun satte den 1. September som Frist, maatte han vel være vidende om, hvad ogsaa den nuværende højtærede Finansminister er klar over, at den fuldstændige Afvikling ikke kunde finde Sted til den Tid. Derfor mente jeg at maatte nøjes med, at Kontorchef Hald foretog de Skridt, som det indtil den 1. September var ham muligt at foretage, for at blive løst fra sit Forhold. Under Afviklingen viste det sig saa, at denne ikke kunde finde Sted paa en saadan Maade, at han kunde være tjent dermed, medmindre han personlig tog Del deri. Derfor tilstillede han den højtærede nuværende Finansminister et Brev af 1. November,

og den højtærede Finansminister afskedigede ham da øjeblikkelig, hvilket jeg ogsaa vilde have gjort, hvis jeg havde siddet paa den Plads. Jeg kan derfor ganske slutte mig til den Fremstilling, der er given af den højtærede Finansminister.

Den højtærede Finansminister misforstod mine Ord om det pædagogiske og bebrejdede mig, at jeg kunde have saa lidt Alvor i min Opfattelse af denne Sag, at jeg kunde mene, at Ministerpladserne skulde være en Slags Flakkebjerg for vanartede politiske Børn. Nej, det har jeg aldrig ment. Dertil mener jeg, at Ministerpladserne ere for gode. Om end jeg maa sige, at de Herrer som Opposition jo ikke have været meget artige, tror jeg dog ikke, at der behøves noget Flakkebjerg, det er ganske tilstrækkeligt, at de komme til en klarere Opfattelse af de Vanskeligheder og det Ansvar, der paa hvile en Regering. Det vil efterhaanden ganske af sig selv rette de smaa Skrøbeligheder, der have vist sig hos de Herrer, mens de vare i Opposition. Det, jeg har talt om, har heller ikke paa nogen Maade været Personerne. Men vil den højtærede Finansminister endelig have, at jeg skal tale gravalvorligt om Sagen, kan jeg meget godt sige, at jeg mener, at de Herrer Ministre besidde baade de Dygtigheds kvalifikationer og den Hæderlighed, som man maa fordr af Ministre. Det følger af sig selv, det behøver man neppe at sige. Det, jeg har tænkt paa, var udelukkende Partiernes og deres Føreres politiske Opdragelse derigennem, at de skiftevis lærte Magtens Ansvar og Magtens Vilkaar at kende. Det har til alle Tider vist sig at have en heldbringende Virkning for det politiske Liv, og det skal ogsaa nok vise sig her, saadan som jeg tillod mig at pege paa i min første Tale, og som jeg ikke skal komme tilbage til.

Den højtærede Finansminister betonedes stærkt de slette finansielle Forhold. Det har han fuldstændig Ret i; jeg kan ikke se, at han egentlig drog nye Fakta frem, der kunde stille Forholdet i et andet Lys end det, vi i Forvejen kendte. Men han har ganske Ret i sin Konklusion. Der er for øvrigt en Kendsgerning, som ogsaa den højtærede Finansminister hentydede til, og som for mig taler højere end noget andet, nemlig Tolddeficitet i Oktober Maaned, efter at det i de foregaaende Maaneder havde antaget lidt lempeligere Former. Den Kendsgerning, at vi atter sætte ind med et Deficit paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Forhold til Oktober forrige Aar, synes mig at vise, at Stillingen er ganske